

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานไทยไปได้หัววัน
ต้นทุนและผลตอบแทนของแรงงาน

ชื่อผู้เขียน : นายไตรวุฒิ นพรัตน์

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2542

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รศ.ดร. รวงทอง ชัยประสพ ประธานกรรมการ
2. รศ.ดร. จุรี คาปนนานนท์
3. รศ. สุณี นิตราคม

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ภาพรวมของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานในไต้หวัน (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานไทยไปได้หัววัน และสาเหตุการเดินทางของแรงงาน และ (3) ต้นทุนและผลตอบแทนจากการไปทำงานในไต้หวัน ซึ่งใช้ทั้งข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม และใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นอนุกรมเวลา

ผลการศึกษาพบว่า ไต้หวันเป็นตลาดแรงงานที่สำคัญที่สุดของไทยตลอดระยะเวลา 7 ปี (ปี 2536-2542) ที่ผ่านมา โดยในปี 2541 มีแรงงานไทยทำงานอยู่ในประเทศนี้ประมาณ 138,587 คน สร้างรายได้ให้กับประเทศเฉลี่ยปีละกว่า 18,360 ล้านบาท รวมทั้งมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการว่างงานภายในประเทศได้อย่างมาก แต่แรงงานยังมีปัญหาและอุปสรรคอยู่มากโดยเฉพาะในเรื่องการถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายหน้าและบริษัทจัดหางาน ในขณะที่บทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนของภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะเป็นที่พึ่งของแรงงาน ประเด็นที่แรงงานต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือมากที่สุดคือ คอยให้การช่วยเหลือเมื่อแรงงานประสบปัญหาการทำงานในไต้หวัน รองลงมาคือจัดหาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ทั้งนี้มีปัจจัยที่มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อจำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานใน
ไต้หวัน 3 ปัจจัย คือ รายได้ของแรงงานไทยที่ส่งกลับจากไต้หวันในปีก่อน อัตราการว่างงาน
ของไทย และผลต่างของรายได้ประชากรต่อหัวของไต้หวันกับไทย เป็นที่น่าสังเกตว่า
แรงงานที่เดินทางไปไต้หวันส่วนใหญ่เป็นเพศชายและมีการศึกษาไม่สูง เนื่องจากเป็น
งานระดับต่ำที่คนไต้หวันไม่ต้องการทำ ส่วนงานฝีมือระดับสูงไต้หวันจะกันไว้สำหรับแรงงาน
ภายในประเทศ สำหรับแรงงานหญิงส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการ

สำหรับผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของแรงงานพบว่า งานในตำแหน่ง
ช่างมีระยะคุ้มทุนสั้นที่สุดและมีรายได้สุทธิสูงที่สุด ส่วนงานในตำแหน่งกรรมกรมีระยะคุ้มทุน
ยาวนานที่สุดและมีรายได้สุทธิต่ำที่สุด